

[Lysholm Christensen]

ring for, at redegørelsen er et så markant brud med den hidtidige sociale boligpolitik, at økonomisk svage grupper kan få problemer med at klare deres boligudgifter, hvis de beskrevne initiativer bliver ført ud i livet i deres helhed.

Boligområdet er bestemt ikke præget af overskuelighed og højere retfærdighed. Vi erkender, at der er behov for at gøre noget, så vi vil da gerne støtte ministeren i en række af de initiativer, som er beskrevet i redegørelsen, men det må som sagt ske under hensyn til de sociale forhold, som især svage grupper har omkring deres boligsituation.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg er meget glad for hr. Lysholm Christensens bemærkninger om, at de ændringer, der skal ske, skal ske på en socialt forsvarlig måde.

Men samtidig roste hr. Lysholm Christensen boligministerens redegørelse for de mange initiativer. Derfor vil jeg gerne stille tre spørgsmål: Vil det kunne lade sig gøre at beskære boligydelsen på en socialt forsvarlig måde? Vil det kunne lade sig gøre at gennemføre generelle huslejestigninger på en forsvarlig måde? Og vil det kunne lade sig gøre at sælge ud af almennyttige boliger på en forsvarlig måde ud fra en social synsvinkel?

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Hr. Baadsgaard stiller mig nogle spørgsmål, og jeg ved ikke, om jeg helt fik fat i dem, men jeg skal forsøge at besvare dem her i farten.

Vil det være muligt med generelle huslejestigninger? Jeg ved ikke, om jeg udtrykte det på den måde. Jeg vil erkende, at der er områder, hvor man godt kunne gå ind med en huslejestigning, mens der måske er andre steder, hvor det ikke kan lade sig gøre. Så jeg kan ikke acceptere udtrykket »generelle huslejestigninger«, for det er, som om det var ens over hele området, og det vil naturligvis ikke være socialt retfærdigt.

Vil det være muligt at sælge ud af lejeboliger på en socialt retfærdig måde? Jeg tror, det var noget i den stil, der blev spurgt om. Det skal naturligvis være en frivillig ordning. Vi skal ikke presse folk til noget, som de ikke ønsker. Men vi så gerne, at der var lidt større muligheder for

at overtage egen bolig, og jeg kan ikke se, at det skulle skabe sociale problemer, for det vil man jo ikke kaste sig ud i, medmindre man har mulighed for at klare en sådan ejerbolig.

Der var et spørgsmål mere, men det fik jeg ikke noteret ned, så det får vi gemme til en anden gang.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Må jeg takke for en, synes jeg, både meget engageret og meget positiv debat om denne redegørelse, som jo omhandler et meget komplekst område, nemlig vores boligpolitik.

Mange har været inde på, hvad boligpolitik egentlig er, og flere har også fremhævet, at boligpolitik på mange områder overskygges af finanspolitikken. Jeg skal som boligminister være den første til at erkende, at der er utrolig mange finanspolitiske aspekter i boligpolitikken, som der naturligvis må tages vidtgående hensyn til. Derfor har jeg været glad for at kunne kombinere disse vidtgående finansielle hensyn med muligheden for at afgive denne redegørelse, hvor jeg – ud over at pege på mange af de økonomiske aspekter, som indgår i boligpolitikken – har kunnet resumere en række af de mere overordnede tanker, som regeringen står for på det boligpolitiske område.

Det siger sig selv, at en sådan redegørelse aldrig – i alle tilfælde ikke lige for øjeblikket, ordet aldrig skal man vel ikke tage i sin mund – kan forene alle de synspunkter, som også er kommet til udtryk i dag, lige fra fru Kirsten Jacobsen, der sagde, at vi naturligvis helst i morgen skal have det totalt frie boligmarked, til hr. Holger K. Nielsen, som var inde på, at en øget statsdirigering var ønskelig, f.eks. ved at give mulighed for at ombygge eller omdanne ejerboliger til almennyttige boliger. Der ser man jo egentlig hver sin side af det store spekter, som boligpolitik indeholder. Jeg håber, at det en dag bliver muligt, men endnu tror jeg ikke det er muligt at sige, at der er en så bred enighed, at vi kan forene disse synspunkter.

Hvis jeg må referere et par af de ting, som indgår som noget overordnet i den boligpolitiske redegørelse, jeg har afgivet, er det, at målsætningen for regeringens boligpolitik er at styrke og sikre befolkningens valgmuligheder på boligmarkedet, så den enkelte husstand kan opnå den bolig, den ønsker, under hensyntagen til de økonomiske ressourcer, den kan og vil af-